



# Tisková zpráva

## Školáci zmapovali příběhy a osudy libereckých chartistů

**Žádná učebnice nedokáže inspirovat tak jako vyprávěný příběh. Tak zní motto úspěšného celorepublikového projektu Příběhy našich sousedů, který oslovil i děti ze šesti libereckých základních škol. Tři desítky osmáků a deváťáků se rozhodly věnovat svůj volný čas něčemu novému a na celý půlrok se ponořily do mapování příběhů libereckých signatářů Charty 77. Výsledkem je osm různorodých prezentací, které mladí reportéři ve středu 28. června představili veřejnosti v prostorách Krajské vědecké knihovny v Liberci, kde došlo i na vyhlášení tří nejlepších prací.**

Sérii prezentací slavnostně zahájil náměstek primátora pro školství, sociální věci a kulturu Ivan Langr. Projekt totiž významně podpořilo statutární město Liberec a sám Ivan Langr přišel s nápadem, aby liberecké děti při příležitosti letošního 40. výročí Charty 77 zpracovaly právě téma chartistů.

*„Strašně rád se nacházím v takto generačně pestré společnosti. Ostatně celé téma Příběhů našich sousedů je postavené na setkávání nastupující generace s pamětníky. Když město v roce 2015 iniciovalo a posléze realizovalo pietní vzpomínku na liberecké signatáře Charty 77 v podobě zastávky Reného Matouška, hledal jsem možnosti, jak v tomto tématu dále pokračovat. Štěstím bylo, že jsem se loni potkal s kolegy ze společnosti Post Bellum, kteří mi představili projekt Příběhy našich sousedů a kteří ochotně přijali můj návrh, aby oněmi sousedy byli naši chartisté. Jak dnes můžete vidět, výsledek stojí za to. Osobně jsem velmi rád, že se některé osudy podařilo zmapovat opravdu detailněji a je dost dobře možné, že v tématu chartistů budeme dále pokračovat,“* uvedl Ivan Langr, který také poděkoval libereckým zastupitelům, z nichž drtivá většina zvedla ruku pro nemalou finanční podporu projektu.

Osmáci a deváťáci z libereckých základních škol si v rámci projektu společnosti Post Bellum za asistence svých učitelů a s odbornou pomocí profesionálů vyzkoušeli práci novinových, rozhlasových i televizních dokumentaristů. Jednotlivé týmy měly za úkol vyzpovídat vybraného pamětníka, natočit nebo jinak zaznamenat jeho vzpomínky, digitalizovat zapůjčené fotografie, prozkoumat archivy a ze získaných informací pak vytvořit rozhlasovou, televizní či psanou reportáž. A na závěr možná to nejtěžší - vystoupit před publikem a představit své práce veřejnosti a porotě. Navzdory svému věku a přirozené trémě si s tím ale žákovské týmy poradily a svými sympatickými vystoupeními porotcům závěrečné rozhodování příliš neulehčily.

V tříčlenné odborné porotě zasedli liberecká novinářka Jana Pavlíčková, historička Romana Fojtová a jako předseda ředitel Severočeského muzea v Liberci Jiří Křížek, který ve svém závěrečném shrnutí ocenil snahu všech zúčastněných. *„Bez ohledu na konečné pořadí jsou pro nás vítězi všichni, protože všechny týmy se svých prací chopily s velkým nasazením a zaslouží si náš obdiv. Já sám se zabývám historií celý život, ale k reportážní práci, kterou si naši soutěžící vyzkoušeli již jako žáci základní školy, jsem se dostal až na vysoké škole. Moje generace jim tuto cennou zkušenost může jen závidět. A podle toho, co jsme měli možnost vidět a slyšet, se tyto děti v životě určitě neztratí,“* uvedl předseda poroty.

Třetí místo přiřkla odborná porota žákům ze ZŠ Dobiášova, kteří zpovídali Michala Hrona a na základě jeho vzpomínek vytvořili *Příběh programování a znovunalezených kořenů*. Na druhém místě skončil dívčí tým ze ZŠ Jabloňová, který prostřednictvím vyprávění Věry Vohlídalové zpracoval *Příběh Londýn – Liberec*. A jako nejlepší práci zvolili porotci videoreportáž *René Matoušek: „Rebel nebo svatoušek?“* autorem Adély Kostové a Anežky Urbanové ze ZŠ Lesní, které zpovídaly Jiřího Matouška, bratra známého libereckého disidenta a chartisty.

*„Kolem nás žije neuvěřitelné množství pamětníků, kteří mají mládeži mnoho co sdělit, co by nemělo být zapomenuto, na co můžeme navazovat, nebo se z toho naopak poučit a podobné počínání neopakovat. Právě o tom je budování jakéhosi aktivního historického dědictví, které se nám daří podporovat třeba prostřednictvím udílení ocenění města významným osobám, spolufinancováním zásadních historických publikací, realizací památníku libereckým chartistům či podobnými projekty, jako jsou Příběhy. Umím si docela dobře představit, že v příštím roce bychom v Příbězích mohli navázat třeba vzpomínkami pamětníků na srpen 1968,“* uzavřel náměstek primátora Ivan Langr.

Kompletní reportáže žáků libereckých základních škol jsou k dispozici na:

<https://www.pribehynasichsousedu.cz/liberec/liberec-20162017/>